

”Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti“

(Hebr. 13,8)

Herätysshuuto

„Totisesti, minä tulen pian“

„Amen, tule, Herra Jeesus ! “

Ewald Frank

“Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti”

(Hebr. 13,8)

Kiertokirje

Joulukuu 2006

Rakkaat veljet ja sisaret, tervehdin teitä kaikkia sydämellisesti rakkaan Herramme Jeesuksen Kristuksen kalliissa Nimessä Sanalla Room. 9. 24,26 :

„ Ja sellaisiksi hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista, niinkuin hän myös Hoosean kirjassa sanoo : ‘Minä olen kutsuva **kansakseni sen, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ollut minun rakkaani. Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu : ‘Te ette ole minun kansani’, siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi.**’ (Hoos. 2,1).’“

Jumalan tarkoitus oli ennen maailman perustamista, että Hänellä on poikia ja tyttäriä. Aadam oli Jumalan kuvaksi luotu Jumalan poika, Jeesus Kristus oli toinen Aadam – Hengen siittäjä Jumalan Poika, Jumalan kuva (2. Kor. 4,4; Hebr. 1,3). Koko Vanhassa Testamentissa on ilmoitettu Jumalan Pojan syntymä, Uuden liiton alussa tapahtui täytyminen (Matt. 1,18-25; Luuk. 2,1-14). **Pojassa** meidät on kaikki vastaanotettu Jumalan poikina ja tyttärinä ja meidät on asetettu paikoilleen, alkuperäiseen asemaamme „...*edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan.*“ (Ef. 1,5). Kaikkea sitä varten, mitä Jumala on suunnitellut meitä varten pelastussuunnitelmassaan, hän antoi meille lupaukset, ja kaikki, jotka totisesti uskovat , kokevat niiden täyttymisen.

Aabraham uskoi, mitä Jumala oli luvannut hänelle, eikä antanut saattaa itseään epäilykseen epäuskon kautta (Room.4). Siten hän lopulta koki sen täyttymisen, mikä inhimillisesti katsoen oli mahdotonta. Todelliset uskovat ovat Aabrahamin siementä: myöskään he eivät anna saattaa itseään epäilykseen epäuskon kautta, sillä he ovat itse lupauksen lapsia : *“Ja te veljet olette lupauksen lapsia, niinkuin lisä oli.*” (Gal.4,28).

Jumalan lupaukset pysyvät, ne eivät horju koskaan; verta vuotaen on Jeesus sinetöinyt, mitä Hän Sanassa lupaa. Kaikissa lupauksissa on absoluutti, jumalallinen varmuus, joka ei lainkaan salli epäilysten voivan nousta esiin (2.Kor.1,20).

Herra Jumala on jopa vakuuttanut valalla sen, mitä Hän on luvannut : *„Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vannoa...“* Sama vala pätee meille : *„Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti Hän sen valalla.“* (Hebr. 6,13-20). Amen. Amen.

Jumalan kanssa on kysymys Hänen pelastusneuvopäätöksensä toteuttamisesta, ensiksi Jeesuksen Kristuksen seurakunnan kanssa, pojista ja tyttäristä, Hänen kansastaan, jonka Hän on valinnut omaisuudekseen. Kaikkivaltias Jumala/Elohim, joka paljasti itsensä jo koko Vanhassa Testamentissa Herrana/Jahwena, ja siten Näkymättömänä ilmestyi näkyväksi, vaelsi Eedenin puutarhassa, vieraili Aabrahamin luona ja puhui profeetoille, sama Jumala, jonka lisäksi ei ole mitään toista, on paljastanut itsensä Isänä taivaassa ja ainosyntyisessä Pojassaan täällä maan päällä :

„Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lunastamaan

lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.“ (Gal. 4,4-7).

Yhä uudelleen tuodaan silmiemme eteen Hänen suunnitelmansa ihmiskunnan kanssa: „*Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi. Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kusua heitä veljiksi, kun hän sanoo : ´Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä´ (Psalmi 22,23). Katso, tässä olen Minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut (Jes. 8,18).*“ (Hebr. 2, 10-18).

Esikuva kaikille Jumalan pojille ja tyttärille, jotka on määrätty Jumalan tahdon kuuliaisuuteen, on Jumalan Poika itse, joka oli kuuliainen ristin kuolemaan asti (Fil. 2,5-11). Matkalla kohti ristiinnaulitsemista kamppaili Hän Getsemanen puutarhassa ja sanoi : „*Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti ...Hän lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen:´Isäni, jos mahdollista on, niin menkään minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä.*“ (Matt. 26,38-39).

Markus kirjoittaa evankeliumissaan, luvussa 14,36 : „**Mutta ei mitä minä tahdon, vaan mitä sinä !**“ Kerran : „...ei niinkuin minä tahdon“, sitten : „...ei, mitä minä tahdon, vaan niinkuin sinä tahdot, se tapahtukoon!“

Luukkaan 22 : ssa meille kerrotaan, että meidän Herramme ja Vapahtajamme huusi pelokkaassa sielunkamppailussa : „*Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun!*“ (Jae 42). Myös meidän täytyy tietoisesti asettaa oma tahtomme Jumalan tahtoon, jotta me todella olemme yhteydessä Jumalan kanssa ja vaellamme Hänen teillään, niin että me samaten olemme täysin Hänen hyvässä, otollisessa ja täydellisessä tahdossaan (Room. 12,1-2). Sillä vain joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti (1.Joh. 2,17).

Herramme sanoi : „*Sillä joka tekee Jumalan tahdon, se on minun veljeni ja sisareni ja äitini.*“ (Mark. 3,31-35). Ja ne ovat niitä : „...*jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta*“ (Joh. 1,13).

Lusifer, aamuruskon poika, erosi tahtonsa esittämisen kautta Jumalan tahdosta ja hänestä tuli Jumalan vastustaja ja vihollinen. Toistuvasti hän sanoi : „*Haluan korottaa itseni...*“, „*Haluan nousta korkealle.*“, „*Minä haluan...*“, „*Minä haluan...*“ (Jes. 14,12-14). Se oli hänen syntinsä, hänen lankeemuksensa, ja hän veti mukanaan osan enkelijoukkoa. Lusifer korotti itsensä, halusi heti olla Jumala, juuri kuten : „*tuu vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan...*“ (2.Tess. 2,1-12). Maahan syöstynä hän meni paratiisiin, otti käärmeen valtaansa ja houkutteli Eevan keskusteluun siitä, mitä Jumala oli sanonut. Saatana veti ensin Eevan, sitten Aadamin ja sitten koko ihmiskunnan syntiinlankeemuksen kautta pois Jumalan tahdosta. Vihollisen onnistui vetää Eeva omaan tulkintaansa ja sitä kautta epäuskoon, tottelemattomuuteen ja rikkomukseen ja pakottamaan hänet tekemään tahtoansa. Hän on yhä vielä tämän maailman ruhtinas, joka viettelee ihmisiä kaikissa uskonnollisissa instituutioissa, uskomaan omia tulkintojaan Jumalan Sanasta. Jumalan Poika kesti kaikki vihollisen koetukset, joka tuli Hänen luokseen jopa sen kanssa „*On kirjoitettu...*“, „*On kirjoitettu...*“, „*On kirjoitettu...*“ (Matt. 4,1-11; Luuk. 4,1-13). Kristus on lunastanut meidät Saatanan vallasta, pelastanut pimeyden vallasta ja palauttanut ennalleen Jumalan Sanan mukaisesti (Kol. 1,13).

Todella vakavin sanoin meidän Herramme sanoo : „*Eivät kaikki, jotka sanovat minulle ´Herra, Herra´, ole menevä taivasten valtakuntaan, vaan vain se, joka tekee Minun Taivaallisen Isäni tahdon.*“ Mitä hyödyttävät ´Isämeidän´, ´Hyvinvointievankeliumi´, niinkuin ihmiset sen mielellään haluaisivat kuulla, kokoukset raamatullisten kertomusten kanssa, jumalanpalvelukset uskonnollisena keskusteluna, mitä hyödyttävät karismaattiset

parantamiskokoukset, jos kaikki tapahtuu jonkun ihmisen tahdon mukaan? Mitä hyödyttää laulaminen „Hän on Herra, Hän on Herra...“, mitä hyödyttää, kun väärät profeetat, jotka esittelevät itsensä Herran voideltuina, luettelevat, mitä he ovat tehneet Herran nimessä:

„Emmekö ole profetoineet sinun nimessäsi ? “

„Emmekö ole ajaneet ulos riivaajia sinun nimessäsi ? “

„Emmekö ole tehneet ihmetekoja sinun nimessäsi ? “

Tulee esille, että tästä luetteloinnista puuttuu tärkein. Kukaan heistä ei voi sanoa : „Emmekö ole antaneet kastaa itseemme sinun nimessäsi, niinkuin Pietari on käskenyt ? “ (Apt. 2,38 mm.)

„Emmekö ole kastaneet sinun nimessäsi, niinkuin myös Paavali on tehnyt ? “ (Apt. 19,5 mm.)

Yleisesti hyljätään apostolinen kaste Herran Jeesuksen nimeen ja esitetään se kansalle harhaoppina. Siinä apostolit toteuttivat kastekäskyn tarkalleen Matt. 28,19 mukaan, ja kuten heitä oli käsketty, kastoivat nimeen, jossa Jumala on paljastanut itsensä Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä. Jumala on tuona päivänä lausuva tuomion jopa lahjankantajille, ihmeentekijöille, miehille, jotka luulevat saarnaavansa täyttä evankeliumia, jotka käyttivät Hänen nimeään ajaakseen toisista ulos riivaajia : „*Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laitomuuden tekijät'*“ (Matt. 7,21-23). Jos he ovat ihmisten silmissä erityisen siunattuja, Jumalan silmissä he ovat miehiä, jotka toteuttavat omia ohjelmiaan, liittämättä itseään Hänen tahtoonsa. 1. Sam. 15,23:ssa verrataan tottelemattomuutta taikuuden syntiin ja niskoittelua peräti epäjumalanpalvelukseen. Mitä hyödyttävät ylistysjumalanpalvelukset, kun Herra itse sanoi : „ *Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana; mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä.*“ (Mark. 7, 6b-7). Kaikkiällä, missä uskontunnustuksia opetetaan ja tehdään säännöiksi, on kaikki palvominen turhaa, sillä Jumala vastaanottaa vain palvonnan, joka tapahtuu Jeesuksen Kristuksen nimessä hengessä ja totuudessa (Joh. 4,24).

Paavali palaa aina uudelleen Jumalan tahtoon, sillä jo hänen kutsumisessaan hänelle sanottiin : „*Meidän isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen*“ (Apt. 22,14). Todellinen kutsuminen sisältää sen, että sille, joka on määrätty palvelustehtävää varten, paljastetaan Jumalan tahto. Kutsuminen palvelustehtävään on kutsuminen Jumalan tahdon tuntemiseen, ja lähettäminen tarkoittaa Jumalan tahdon ilmoittamista Jumalan kansalle. Jumalallisen kutsumuksen vuoksi myös minä kirjoitan, niinkuin Paavali silloin seurakunnalle, raamatullisesti uskoville, tuodakseni heidät täydelliseen sopusointuun kirjoitetun Sanan kanssa, sillä yksin siinä Jumala on ilmoittanut tahtonsa.

Seuraavien raamatunkohtien tulisi herättää meidät ajattelemiseen ja johtaa silmiemme eteen, että Herra ja Lunastaja rakentaa itse seurakuntansa Jumalan tahdon mukaisesti ja vie sen päätökseen takaisinpaluunsa kunniakkaaseen päivään mennessä.

„*Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan tahdosta...*“ (1.Kor. 1,1).

„*...tehden meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä.*“ (Ef. 1,9).

„*Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä.*“ (Kol. 1,9).

„*Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi'...Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.*“

„*Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.*“ (Hebr.

10,9-14)

Jumalan tahto näytetään meille ainoastaan Jumalan Sanassa, ja vain jos me todellakin uskomme niin kuin kirjoitukset sanovat, täytyy, mitä Poika, joka kuvaa lunastettuja veljikkeeseen, on pyytänyt heitä varten : „*Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.*“ (Joh. 17,17).

Nyt täytyy Jumalan tahdon mukaisesti todellinen Jeesuksen Kristuksen seurakunta tulla rakennetuksi alkuperäiselle apostolien ja profeettain perustukselle. Jumalallinen pelastusjärjestys täytyy asettaa ennalleen ja tulla todellisuudeksi opetuksessa ja käytännössä kaikkien niiden elämässä, jotka kuuluvat Herran ruumiiseen. Niinkuin seurakunta oli alussa, niin sen täytyy olla myös lopussa.

Hänen tahtonsa tapahtuu Hänen omissaan

Sen täyttymisen kautta, mitä Jumala on luvannut Vanhassa Testamentissa, on tapahtunut Hänen tahtonsa Uuden Liiton alusta lähtien Hänen seurakunnassaan. Johannes Kastaja astui esiin Jumalan tahdossa. Hän oli luvattu ääni, jonka tuli kuulua erämaassa (Jes. 40,3). Hän oli luvattu tienvalmistaja (Mal. 3,1), kuten meidän Herramme on sen vahvistanut Matt. 11,1-9. Koska Jumalan valtakunnassa voi olla kyse vain raamatullisesta palvelustehtävästä, joka joko vastaanotetaan tai hylätään, osoitti Herra Jeesus kysymyksen ylipapeille ja kirjanoppineille: „*Mistä Johanneksen kaste oli ? Taivaastako vai ihmisistä ?*“ (Matt. 21,23-27). Papiston vastaus oli: „*Emme tiedä.*“ Mielenkiintoista: Uskonnolliset johtajat eivät tieneet, miten heidän tulisi asettaa paikalleen se, mitä Jumalan valtakunnassa tapahtui. Luukkaan 7,24-30 : ssä Herra vahvistaa Johannes Kastajan palvelustehtävän uudelleen kirjoitusten täyttymisenä ja sanoo : „*Ja kansa, joka häntä kuuli, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella. Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoituksen itseään kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.*“

Kaikkialla pidetään perinteisiä jumalanpalveluksia, mutta toisaalta papisto kieltäytyy vastaanottamasta Jumalan neuvopäätöstä, kun he hylkäävät sen, mitä Jumala tahtonsa mukaisesti juuri tekee ja pitää myös kansan pois siitä. Sitä on tapahtunut yhä uudelleen kuluneiden kahdentuhannen vuoden kuluessa, joiden aikana Jumala on toiminut herätysten kautta maan päällä.

Katsottaessa takaisin kuluneisiin 500 vuoteen on helppo vastata seuraaviin kysymyksiin: Oliko uskonpuhdistus taivaasta vai oliko se ihmisteko ? Olivatko Jan Hus, John Wicliff, Martti Luther, Schwenkfeld, Zwingli, Calvin jne. uskonnollisia fanaatikkoja, vai olivatko he aikanaan Jumalan työkaluja ?

Olivatko John Wesley, Whitfield ja muut, joita käytettiin voimallisesti seuraavassa herätyksessä, Jumalan miehiä, vai olivatko he vain levottomuuden lietsojia ?

Olivatko William Booth, Meno Simos, John Smith, Moody ja Finney, Georg Müllerin ja Graf Zinzendorfiin saakka Jumalan miehiä, vai olivatko he uskonnollisia fanaatikkoja ?

Oliko William J. Seymour, värillinen saarnaaja, joka astui esiin huhtikuussa 1906 Los Angelesissa, Jumalan mies vai kiihoittaja ?

Olivatko kaikki herätykset uskonpuhdistuksesta lähtien ihmisistä vai Jumalasta? Tapahtuiko Pyhän Hengen vuodatus taivaasta vai oliko se ihmistyötä ?

Helluntaiherätyksen läpimurto tapahtui maailmanlaajuisesti samaan aikaan. Eri maissa astui esiin Jumalan miehiä, kuitenkin se oli kaikkialla Pyhän Hengen vaikutusta. Helluntaiherätystä ei nykyään enää kielletä, päinvastoin : se on tunnustettu maailmanlaajuisesti, mutta se ei kuitenkaan ole sitä, mitä alkuseurakunta oli alussa.

Jumala on mittaamattomassa arnessaan lahjoittanut vielä yhden herätyksen, ja täysin apostolisen mallin mukaan. Ellen voisi todistaa, mitä uskollinen Herra on meidän ajassamme tehnyt ja yhä vielä tekee, täytyisi minun pyytää anteeksi ylipäättään kirjoittaneeni. Kysyn kaikella vakavuudella : Oliko William Branhamin palvelustehtävä Jumalasta vai ihmisistä ? Oliko hänen 7. toukokuuta 1946 saamansa kutsuminen taivaasta vai joltakin ihmiseltä? Oliko poikkeuksellinen palvelustehtävä, kuten sitä ei ollut kenelläkään Jumalan miehellä aiemmin maan päällä, ihmistekoa vai Jumalan työtä, jonka kautta meidän huomiomme tuli kiinnittää jumalalliseen sanomaan? Kuka uskaltaisi kieltää sen, mitä Jumala on tehnyt ?

Toisen Maailmansodan jälkeen olivat Saksa ja Eurooppa raunioina. Kukaan ei ollut kuullut mitään Billy Grahamista, Oral Robertsista tai muista evankelistoista. Se oli yksinkertainen ihminen, jonka päälle Jumala oli asettanut kätensä. Ensiksi hänet vihki saarnaajaksi eteläbaptistiseurakunnassa Tri. Roy Davis, Houstonista, Texasista. Yliluonnollisen kutsumisensa jälkeen hän aloitti palvelustehtävänsä, ja ensimmäinen herätysaalto puhkesi jumalallisen voiman saattamana. Raamatun päivät olivat tulleet takaisin. Virallisten raporttien mukaan noin viisisataa parantamisevankelistaa innoittuivat hänen palvelustehtävänsä kautta. Sitten seurasi toinen ja kolmas herätysaalto, joiden kautta kaikki uskontunnustukset otettiin mukaan.

William Branhamin erityiseen palvelustehtävään oli yhteenliitetty, niinkuin oli Johannes Kastajan kanssa, pelastushistoriallisen lupauksen täyttymys, minkä kautta Jumalan tahto tapahtui. Jumalahan on itse sanonut, että Hän lähettäisi ennen suurta ja peljättävää Herran päivää profeetan, kuin Elia, joka kääntäisi Jumalan lasten sydämet isien puoleen, alkuun. Niin on kirjoitettu Mal. 4,5-6, ja meidän Herramme ja Lunastajamme vahvisti sen Matt. 17,11 ja Mark. 9,12. Kuka uskaltaa kieltää sitä ? Kolmen todistajan täytyisi riittää. Jos papistolta kysyttäisiin tänään: 'Oliko tämä poikkeuksellinen palvelustehtävä taivaasta ? Oliko se Jumalan itsensä suunnittelema vai tapahtuiko se ihmisen tahdon mukaan?' heidän vastauksensa olisi kuin silloin. On traagista, että vastuulliset myös tänään arvostelevat sitä, mitä he eivät ole lainkaan koetelleet Sanalla, todellisuudessa eivät tunne lainkaan, saati että tunnistavat, mistä on todella kyse Jumalan valtakunnassa. Sentähden Herran täytyy nuhdella uskonnollisia johtajia kaikissa kirkoissa ja seurakunnissa maailmanlaajuisesti, että he myös tänä päivänä hylkäävät Jumalan neuvopäätöksen ja estävät ihmisiä, että he antaisivat johtaa itsensä Jumalan tahtoon. Omatahto vallitsee kaikissa kirkollisissa ohjelmissa, ja kaikki luulevat olevansa oikeassa

Kuluneiden viidensadan vuoden eri herätykset johtivat yhä syvemmälle Sanaan. Vanhurskauttamisesta pyhitykseen aina Pyhän Hengen kasteeseen asti ennalleenasetettiin seurakunnalle kaikki armo- ja hengenlahjat. Nyt kuitenkin täytyy kaikki tuoda sopusointuun Pyhien Kirjoitusten kanssa apostolisen ajan mallin mukaisesti. Jeesuksen Kristuksen seurakunta ei ole perustettu sille, mitä 3. vuosisadasta lähtien päätettiin kirkolliskokouksissa ja vahvistettiin opinkappaleissa, se on perustettu yksin Sanalle, rakennettu apostolien ja profeettain perustukselle, missä Jeesus Kristus itse on kulmakivi (Ef. 2,20).

Silmiemme edessä täytyy nyt, mitä Herra on ennalta sanonut lopunaikaa varten : *„Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.“* (Matt. 24,14; Mark.13,10) ja myös : *„Sillä vääriä kristuksia ja vääriä vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista valitutkin.“* (Matt. 24,24).

Samaten nyt täytyy Matt. 25 : *„Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan...“* Viimeinen sanoma on todellinen herätysshuuto. Ja tapahtuu, mitä on Apt. 3,20-21, nimittäin *että virvoitusten ajat tulisivat Herran kasvoista, ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen*

Jeesuksen. Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleenkohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhain profeettainsa suun kautta.“ Se on hetken sanoman päämäärä, joka edeltää Kristuksen toista tulemistä ja meillä on armo kokea se mukana.

Kaksi asiaa tapahtuu nyt rinnakkain: Israelin kokoaminen kaikista kansoista luvattuun maahan kuten myös alkuperäisten, Jumalan määrittämien rajojen ennalleen asettaminen aina temppelein rakentamiseen ja molempien profeettojen palvelustehtävään asti. Samoin nyt tapahtuu Jeesuksen Kristuksen seurakunnan jälleenrakentaminen lupauksen Sanassa meille Pyhissä Kirjoituksissa asetettujen rajojen sisäpuolella, kunnes me kaikki todellakin saavutamme uskon ja tuntemisen ykseyden.

Joka kuuluu Jeesuksen Kristuksen seurakuntaan, noudattaa viimeistä kutsua : „*Sentähden: ´Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkö saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias.*“ (2.Kor. 6,14-18), samoin : „*Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen viitsauksistansa.*“ (Ilm. 18,4). Todelliset uskovat kuulevat kutsun, joka tulee taivaasta, ja tulevat ulos jokaisesta babylonilaisesta sekaannuksesta ja vankeudesta. Kaikki muut tekevät päinvastoin: he palaavat takaisin tai pysyvät siinä.

Ykseys totuuden kustannuksella

Tulee yhä selvemäksi, miten maailmanpolitiikan kuviot ja kristillisten kirkkojen ja maailmanuskontojen yhdistyminen kulkevat yhdessä. Kaikille, joilla on näkevät silmät, 11. syyskuuta 2001 oli päivä varoitusmerkki, jota ei koskaan unohda. World Trade Centerin, siis maailmankaupankeskuksen tornit sortuivat maahan. Rauniokasa jäi jäljelle : ´Ground Zero´-nollapiste.

Vuonna 1776 perustettiin Amerikan Yhdysvallat Dollari-valuutta otettiin käyttöön ja vielä tänään on yhden dollarin setelissä latinalaiset sanat ´Novus ordo seclorum´- ´Uusi maailmanjärjestys´. Pyhiinvaeltajaisille se oli uusi maailma, mikä teki uuden maailmanjärjestyksen välttämättömäksi. Koko Euroopasta ihmiset ylittivät valtameren ja löysivät uuden kotimaan. Heihin kuuluivat erityyppiset uskovaisten, joita Rooman kirkko vainosi, erityisesti kveekarit ja menonitit. Se oli maa rajattomine mahdollisuuksineen, todellisen uskonnonvapauden maa, jossa jokainen sai takaisin ihmisarvonsa, ja kaikki voivat uskoa oman vakaumuksensa mukaan. Siellä ei ollut mitään valtionkirkkoa, ei valtionuskontoa, se oli todellakin uusi maailma, jossa oli uusi, vapaa maailmanjärjestys kaikille.

Kuitenkin nyt täytyy maailmanmahdin, USA : n, kuten kaikkien muidenkin valtojen alistua viimeisen maailmanvallan Euroopan Unionin,alaisuuteen ja sen uuteen maailmanjärjestykseen. Eurosta tulee enemmän ja enemmän johtovaluutta. Vatikaanin ääni ilmoittaa yhä uudelleen : "Uuden maailmanjärjestyksen täytyy olla tiukasti ankkuroitu Euroopan kristillisiin juuriin.". Mitä sillä tarkoitetaan, tietävät kaikki, jotka ovat perehtyneet Euroopan kristillistämiseen. Kuitenkin kuulkaa ja ihmetelkää: kaikki mukautuu ennustetun lopunajan profetian kehitykseen, nimittäin että viimeinen maailmanvalta, ´Rooman valtakunta´ ottaa koko maailman mukaan vaikutukseensa. Hiukan kätkeytynä ja kuitenkin selvästi on Jumala tuonut sen julki jo Vanhan Testamentin profeettojen kautta. Daniel 7, 23 : ssa on kirjoitettu : „*Hän vastasi näin :´Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen.*“ Vähän

sen jälkeen lukee, että viimeiseltä maailmanhallitsijalta riistetään valta „*Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle, Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset.*“ (Jae 27). Aika on lähellä !

Maailmanvallat Danielin päivistä saakka ovat meille tuttuja : Babylonialainen valtakunta, persialainen valtakunta, kreikkalainen maailmanvalta ja viimeisenä Rooman valtakunta.

Roomalais-katolinen kirkko on ainut maailmanvalta, joka on yhdistynyt paavissa, hän esittäytyy päteväksi kaikkia ihmisiä varten koko maan päällä. Se pitää yllä diplomaattisia suhteita kaikkien maiden kanssa maapallolla, lähettiläidenvaihtoa, huolimatta uskonnollisista tai poliittisista suhteista. Vain sen kanssa voi syntyä ´uusi maailmanjärjestys´, joka ottaa mukaansa kaikki kansat, uskonnot ja kulttuurit.

Viime aikoina olemme saaneet nähdä paavi Johannes Paavali II:n Puolasta, missä natsien kuusi kuolemanleiriä olivat ´juutalaikysymyksen ratkaisemista varten´. Hän oli se, joka voitti maailmankommunismin, katolisen kirkon ainoan uhan, ja hänen avullaan yhdistyivät Saksa ja Eurooppa. Uusi paavi Saksasta teki ensimmäisenä sovinnon ortodoksisen kirkon kanssa ja poisti sen hylkäämisen vuodelta 1054. Koemme nyt, kuinka kaikki kirkkokunnat kutsutaan ekumenian kautta palaamaan takaisin Rooman kirkon syyliin. Kaikki uskonlahkot ovat mukana. Jopa seitsemännen-päivän-adventistit maailmanlaajuisten 15 miljoonan jäsenen kanssa tunnustetaan yhä enemmän protestanttiseksi kirkoksi, ja he etsivät pääsyä maailmanlaajuiseen evankeeliseen liittoon. Se puolestaan on keskusteluissa vatikaanisen yhtenäistämishiiteeristön kanssa. Lutherin päivistä saakka ei mikään muu vapaakirkko kuin adventistit ole niin terävästi käsitellyt paavia kirjallisuudessaan ja kuvannut antikristuksena. He väittävät, että paavius olisi ottanut käyttöön sunnuntain, ja se olisi ´pedon merkki´, ja sen mukaan kaikki, jotka pitävät sapatin asemesta sunnuntain, kantavat tätä pedon merkkiä, josta Ilmestyskirja puhuu (Luku 14,9-12) ja joita piinataan ikuisesti. Pääasia on, että ei sapatiti eikä sunnuntai ole ´Herran päivä, joka tulee niinkuin varas yöllä´ (1.Tess. 5,1-3, mm.). Se oli keisari Konstantin vuonna 321, joka kirkkoisien aloitteesta, jotka kaikki olivat juutalaisvihaajia, kielsi jumalanpalveluksen sapatina ja teki heille sunnuntain pakolliseksi.

Myös helluntailais-karismaattiset ryhmittymät heidän yli 500 miljoonan kannattajansa kanssa osallistuvat yhdistymisprosessiin. Tänä päivänä vähätellään Berliinin julistusta vuodelta 1909, jossa helluntailiike kirottiin ´helvetin demonisena tekona´. Kaikkien kanssa on enää kyse siitä, että tulee tunnustetuksi ja kuuluu mukaan. Mitä käsite ´helluntailaiset´ tarkoitti vielä vähän aikaa sitten ? He olivat ihmisiä, jotka kuten uskovaiset helluntaina olivat todella kokeneet hengenkasteen. Nyt he ovat ylpeitä siitä, että heitä ei katsota enää lahkoksi kuten seurakuntaa apostolien aikaan (Apt. 24,14), vaan ovat toiseksi suurin ´kristillisyyshäiriö´ katolisen kirkon jälkeen. Tilastojen mukaan on helluntailais-karismaattisten ryhmien osuus kristikunnasta 27,6 %. Miten monet, tai paremminkin, kuinka harvat heistä kuuluvat todella Herralle ja ovat sinetöidyt Pyhällä Hengellä lunastuksen päivään mennessä (Ef. 1,13) ?

Ei mitään ykseyttä totuuden kustannuksella

Kaikkien kirkkojen ja uskontojen yhdistymisprosessi Rooman alaisuudessa on siis täydessä käynnissä. Jo nyt on kutsuttu koolle valtuuskunta päättämään, miten pitäisi juhlia uskonpuhdistuksen 500. vuosipäivää vuonna 2017 Roomassa. Vaikean haavan, joka aiheutettiin maailmanvallalle Hengen miekan kautta uskonpuhdistuksessa, on nyt parannuttava täysin. Kuitenkin täytyy kysyä: Voiko tämä olla se ykseys, jonka puolesta Jeesus Kristus on rukoillut? Sitähän ei kukaan voi tosissaan uskoa. Hän, joka lukee Joh. 17 tarkkaavaisesti, on havaitseva, että Lunastaja puhuu lunastetuille, kaikille Jumalan pojille ja

tyttärille, jotka ovat syntyneet uudesti Sanasta ja Hengestä. Lainattakoon tässä vain jakeita 6 ja 23 : „Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin... minä heissä, ja sinä minussa – että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut“. Koskeeko tämä myös niitä eri kirkkojen jäseniä maan päällä, jotka nyt liitetään yhdistymisprosessiin? Voiko maailmankirkko tai ekumenia, yli kahden miljardin ihmisen liittouma, olla se ´pieni lauma´, josta Jeesus puhui (Luuk. 12,32)? Kuka heistä on kokenut henkilökohtaisesti Jumalan armon? Kuka on mennyt sisään ahtaasta portista? Kuka on todella kaidalla tiellä, joka johtaa iankaikkiseen elämään (Matt. 7)?

Ajattelemme tässä yhteydessä myös Martti Lutheria, joka julisti Wormsin valtiopäivillä 1521 : ´Kirottu olkoon se ykseys, joka syntyy totuuden kustannuksella !´ Onko tässä yhdistymisprosessissa ylipäättään kyse totuudesta? Vai onko kysymys vain kompromisseista, poliittis-uskonnollisesta ykseydestä monipoimuudessa? Eikö se ole ´Suur-Babylonin´ salaisuus, äiti tyttärineen Ilm. 17,5 : stä, nykyaikainen tornin rakentaminen Baabeliin? Ennenkuin maailmanlaajuinen yhteenliittymä toteutuu, täytyy tapahtua todellisen morsiusseurakunnan uloskutsuminen ja valmistaminen. Siihen kuuluvat kaikki, jotka kuulevat nyt taivaallisen Yljän äänen, ja kuulevat, mitä Henki seurakunnille sanoo, eivätkä kulje viimeisen sanoman ohitse. Elämme todella armonajan lopulla; Jeesuksen Kristuksen paluu tulee yhä lähemmäksi, kuten se on ilmoitettu Joh. 14. Vaikka ei kukaan tiedä päivää eikä hetkeä, tunnistamme kuitenkin päivän ja sanoman ja samoin, mitä Herramme on sanonut Matt. 24,33, Mark. 13,29 ja Luuk. 21,31 : „Kun näette, että tämä kaikki tapahtuu, niin tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.“

Vielä kerran painotettakoon raamatullisesta näkökulmasta: Nyt on kaikkien uskovien uloskutsumisen aika kaikista kirkoista ja uskonnoista, kaikista kansoista ja kielistä. Täytyy tapahtua takaisinjohtaminen yksin raamatulliseen uskoon, yksin raamatulliseen oppiin, yksin raamatulliseen esimerkkiin, täydelliseen sopusointuun apostolien opin kanssa, niinkuin se meille todistetaan yksin Pyhissä Kirjoituksissa. Tämä on ratkaisun hetki, ja jokainen päättää nyt, missä aikoo viettää iankaikkisuuden.

Ajan tapahtumia

Suurella huolestuneisuudella koko maailma katsoo Lähi-Itään, erityisesti Israeliin, Libanoniin, Syyriaan, Irakiin ja Iraniin. Terroriteot lisääntyvät, päivittäin kuulemme kuolleista. Irakissa arvioidaan siviiliuhrien määrä jo joiksikin sadoiksi tuhansiksi; US-sotilaista on kaatunut jo yli kolmetuhatta. Ongelmaa ei ratkaistu, kun Saddam Husseinin ilmiantamisesta maksettiin yli 20 miljoonaa dollaria. Sitä ei ratkaista myöskään hänen tuomitsemisensa kautta ja yhtä vähän uuden ´Irak-strategian´ kautta. Rauhaa ja järjestystä ei ole näköpiirissä: shiitit taistelevat sunneja vastaan ja päinvastoin. Raamatullisesta näkökulmasta ne ovat synnytyspoltoja, kunnes lopulta Ilm. 9,13-21 ja muut profetiat käyvät toteen. Tässä tekstissä annetaan käsky seitsemännelle pasuunaa enkelille : „Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran varrella“. Kun ne päästetään irti, tapetaan kolmasosa ihmiskunnasta. Profeetta Jesaja ennusti : „Sinä päivänä Herra karistaa hedelmät maahan, Eufrat-virrasta aina Egyptin puroon asti...“ (Jes. 27,12).

Vaikka me mitenkä tahdomme arvioida sitä, mitä siellä tapahtuu, ja koko maailmantilannetta, niin kuitenkin kaikki tajuaavat, että rauha on otettu pois maan päältä, vaikka niin kovasti koko maailma sitä kaipaakin. Itse USA : n presidentti ja myös Iso-Britannian pääministeri ovat alun innostumisen jälkeen välillä neuvottomia, vaikkakin kaikista takaiskuista huolimatta yhä

edelleen on puhe ´terrorismin voittamisesta´.

Jos tarkastelee, millä tavalla valtionpäämiehet, tietenkin erityisesti he, jotka ovat islamilaisesta maailmasta, puhuvat Israelista ja USA : sta, silloin huomaa, miten pitkälle kaikki on kehittynyt. Eikö ole kuvaavaa, kun Venezuelan presidentti, Hugo Chavez astui puhujapöytäntöön YK: n täysistunnossa 192 maan edustajien edessä, teki ristinmerkin ja sanoi: „Täällä haistaa rikiltä...täällä puhui eilen USA : n presidentti, Saatana ihmisessä“ ? Sitten seurasi iranilaisen presidentin Mahmoud Ahmadinejadin puhe, ja kaikki huomasivat, miten paljon kello on lyönyt. Maailma on syttyvä liekkiin: onko sitten kahdeksan, yhdeksän tai kymmenen atomivaltaa, sillä ei ole mitään merkitystä. Joka tapauksessa nyt yhdistyvät kaikki pohjoisen ja idän vallat Israelin vihollisten kanssa juuri siinä kuviossa, niinkuin se on raamatullisessa profetiassa ennustettu.

Kaikesta, mitä nyt tapahtuu politiikassa, taloudessa, uskonnollisella alueella, me tunnistamme, että olemme tulleet armonajan loppuun. Tähän sopii enää vain Herramme ilmaus : „*sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat. Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokasenne Ihmisen Pojan edessä.*“ (Luuk. 21,34-36). Pietari ilmaisee sen näin : „*Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat.*“ (2. Piet. 3,10).

Miten voi olla, että erityisesti Islamin edustajat kieltävät Israelin kansan olemassaolo-oikeuden ja kaikessa julkisuudessa vaativat Jumalan kansan tuhoamista ? Mikseivät he myönnä Israelin kansalle lupaa asua heidän omassa maassaan, jonka Jumala on heille luvannut ja antanut? Siinä tulee suoraan selväksi kapinointi Kaikkivaltiasta vastaan, joka on sanonut : „*Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat*“ (1. Moos. 12,3). Eikö Muhammed ole itse sanonut Israelin kansaan viitaten : „...astukaa Pyhään maahan, jonka Jumala on teille määrännyt ! “ (Suura 5,21) ? Ilmiselvästi nämä vallat, kantavat ne sitten uskonnollista tai poliittista leimaa, ovat niin vihaa täynnä, että he jopa valitsevat itsetuhon. Kuitenkin lopussa täytyy koko maailman huomata, että Israel on Jumalan valittu kansa. Ennenkuin Jumalan valtakunta on oleva maan päällä, täytyy kaikkia varten näkyvällä tavalla käydä toteen, mitä Jumala on luvannut. Ja tapahtuu :

„ *Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja sijoittaa heidät heidän omaan maahansa.*“ (Jes. 14,1).

„ *Kuulkaa Herran sana, te kansat, ilmoittakaa kaukaisissa merensaarissa ja sanokaa : ´Hän, joka Israelin hajotti, on sen kokoava ja varjeleva sitä niinkuin paimen laumaansa.*“ (Jer. 31,10)

„ *Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne.*“ (Hes. 36,24)

„...*käyn siellä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöosani, Israelin tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet minun maani.*“ (Jooel 4,2).

Kuten vasta äskettäin on tullut tietoon, halusi Vatikaani käyttää YK-jakosuunnitelmaa 181 vuodelta 1947, joka kaavaili Israelin jakoa juutalaiseen ja arabialaiseen valtioon, asettaakseen Jerusalemin roomalais-katolisen kirkon hallinnan alamaisuuteen. Vasta nyt voidaan nähdä ne salaiset dokumentit, jotka ovat 55 vuotta olleet suljettuina. Vatikaani neuvotteli tuolloin erityisesti katolisten maiden Irlannin, Portugalin, Espanjan ja Italian kanssa Jerusalemin katolisesta haltuunotosta. Huomioon ottamalla maailman mielipiteen ei suunnitelmaa toteutettu Israelin valtion perustamisen yhteydessä toukokuussa 1948. Kuitenkin nyt se on niin pitkällä.

„ *Ja sinä päivänä minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille : kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä ; ja kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan.*“

(Sak. 12,3).

Jerusalem on se kaupunki, jonka Jumala alusta alkaen on valinnut. Kolmetuhatta vuotta sitten voideltiin Daavid Israelin kuninkaaksi ja Jumala itse asetti hänet virkaan. Yli seitsemänsataa kertaa mainitaan Jerusalem Raamatussa Israelin yhteydessä. Jumala on paljastanut itsensä Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille ja valinnut Israelin kansakseen, jonka kautta Hän antoi ilmoitta pelastussuunnitelmansa ihmiskunnan kanssa ja antoi Israelin profeettojen kirjoittaa sen muistiin. Jerusalemissa vaikuttivat profeetat, siellä Herralla Jeesuksella oli palvelustehtävänsä, siellä oli Hänen kärsimyksensä ja kuolemansa, siellä oli Hänen ylösnousemuksensa ja taivaaseen astumisensa. Apostoli Pietari piti siellä ensimmäisen saarnan uusitamentillisen seurakunnan perustamispäivänä Pyhän Hengen johdatuksen ja innoituksen alla. Totinen Sana, totinen oppi lähti Jerusalemissa, niin kuin Jumala itse on sen määrännyt (Jes. 2,2-5; Miika 4,1-3; Apt. 2 mm.).

Nyt Jerusalem nousee maailmanpolitiikan keskipisteeseen. Julkisissa tiedonannoissa on: Jerusalem kuuluu kolmelle uskonnolle, juutalaisuudelle, kristinuskolle ja islamille. Se ei ylipäättään pidä paikkaansa: Jerusalem on Israelin pääkaupunki. Koraanissa ei mainita Jerusalemiä yhtään ainoaa kertaa. Suoja-alue on perustettu Etelä-Libanoniin, ja kaikki ponnistelut johtavat siihen, että voidaan sanoa: „*Nyt on rauha, ei hätää mitään...*” (1Tess. 5). Viimeisistä uutisista voi päätellä, että Vatikaani vaatii nyt välittömästi kansainyhteisöä käynnistämään konkreettisia rauhansuunnitelmia Lähi-Itää varten. Mitä jää jäljelle, on ‘Jerusalem-kysymys’. Miksei ole kysymys mistään muusta pääkaupungista maailmassa? Miksi Jerusalemissa? Koska Jumala on valinnut Jerusalemin ja Siionin vuoren herruudelleen maan päällä (Jes. 24,23). Dan. 9,27 : n mukaisesti solmitaan viimeisenä seitsenvuotinen liitto Jerusalemissa, joka rikotaan 3 ½ vuoden jälkeen. Pian sen jälkeen päättyy tämä aikakausi ja Kristuksen kuninkuusvalta alkaa.

Oli paavi Benedikt XVI : n taktinen shakkisiirto, piiloutua sen kanssa, mitä hän halusi sanoa Muhammedista, 14. vuosisadalta olevan ilmauksen taakse. Niin voitiin toista puolta moittia siitä, mitä menneisyydessä oli tapahtunut, että esimerkiksi muslimiturkkilaiset varsinaisesti ‘teurastivat’ ensimmäisessä maailmansodassa puolitoistamiljoonaa kristittyä armenialaista. Muslimi-edustajat puolestaan muistuttivat ristiretkistä ja espanjalaisesta inkvisitiosta jolloin myös monia muslimeja murhattiin. Sen jälkeen paavi korosti, että hänen kiistellyt ilmauksensa olisivat tulleet väärinymmärretyiksi, toi esiin kunnioituksensa suuria maailmanuskontoja kohtaan ja erityisesti islamia kohtaan ja kutsui uudelleen keskusteluun uskontojen välillä. Hänen edeltäjänsä teki jo hyvää esityötä, kun hän 14. toukokuuta 1999 Bagdadin patriarkan ja imaamin vierailun kunniaksi suuteli Koraania Vatikaanissa. Mikä ei onnistuisi Vatikaanille uskonnollisella tasolla, sen se saavuttaa poliittisella näyttämöllä.

Vaikka kaikki puhuvat Jumalasta, tarkoittaa jokainen aivan muuta, toiset jopa toista Jumalaa ja puhuvat todellisuudessa Hänen, Yhden ainoan ja lankaikkisen ohitse. Esitetään väite, että juutalaiset, kristityt ja muslimit muka uskovat samaan Jumalaan. Sehän ei todellakaan pidä paikkaansa! Totta on, että yksi lankaikkinen antoi kansalleen Israelille uskontunnustuksen profeettansa Mooseksen kautta, jonka kanssa Hän puhui kasvoista kasvoihin : „*Kuule Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi...*” (5.Moos. 6, 4-9). Niin on meidän Herramme vahvistanut sen myös Uudessa Testamentissa (Mark. 12, 28-33). Kolmipersonaista Jumalaa ei Raamattu tunne eikä myöskään Jumalaa, jonka nimi on Allah.

Sama totinen, ainoa Jumala on sovittanut meidät itsensä kanssa Jeesuksessa Kristuksessa, ainosyntyisessä Pojassaan, joka syntyi Beethlehemissä, kärsi Pontius Pilatuksen aikana ja kuoli ristillä Golgatalla (2.Kor. 5,14-21). Vain Jeesuksessa Kristuksessa on Jumala ilmestynyt ihmiskunnalle, vain Hänessä on Jumala tullut luoksemme ja vain Hänen kauttaan me tulemme Jumalan luokse. Yksin Hänessä meillä on lunastus ja syntiemme anteeksianto.

Jumalan Karitsan veren kautta, jossa oli jumalallinen elämä, on meidät armahdettu ja yksin Hänessä olemme vastaanottaneet iankaikkisen elämän.

Todellinen todistus kuuluu : „*Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.*” (Joh. 17,3). „*...Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.*” (1.Joh. 5,11-12).

Koraanin 114 suurassa ei sanota mitään anteeksiannosta, lunastuksesta eikä sovituksista Jumalan kanssa, ei kuolemanvoittamisesta, ei iankaikkisesta elämästä. Mitä hyödyttää lupaus paratiisissa olemisesta, ellei tunne ja huuda avukseen häntä, joka sanoi ryöväriille ristillä : „*Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa.*” (Luuk. 23,43). Ihmisten lupauksilla ei tietenkään ole mitään jumalallista takuuta. Vain mitä Lunastaja on luvannut lunastetuille, sen Hän on myös antanut heille armosta; vain joka on vastaanottanut iankaikkisen elämän uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, voi elää ja on elävä iankaikkisesti.

Tarkasteltuna oikein, ovat uskonnot varsinainen este Jumalan ja ihmiskunnan välillä. Jokaisella uskonnolla on perustajansa ja on ihmisten keksimä ja käyttöön ottama. Kuitenkin se jää siihen : Vain Jumalan tie meidän luoksemme on meidän tiemme Jumalan luokse.

Yhä uusia tulkintoja

Viimeinen kirjaseeni useiden kysymysten vastausten kanssa sai suurta vastakaikua. Erityisesti palvelevat veljet ovat kiitollisia selvästä kielestä. Valitsin tarkoituksella otsikon ´Ihmiset kysyvät – Jumala vastaa Sanansa kautta´, sillä emme ole kiinnostuneita mistään inhimillisestä vastauksesta emmekä mistään tulkinnasta joko Kirjoituksista tai sanomasta. Joka todella on Jumalasta syntynyt, siinä pysyy Jumalan siemen – Jumalan Sana (1. Joh. 3,9). Jokaisessa tulkinnassa vihollinen sekoittaa ihmisen pään, kuten hän teki Eevan kohdalla. Myös kyykäärmeen myrky jää kaikkien huulten alle, jotka antavat tulkintoja eteenpäin (Room. 3,12-17).

Jo alkukristillisyydessä joutuivat veljet väärän vaikutuksen alle ja toivat tuhoisia oppeja, ilman että apostolit voivat estää sitä. Hyvin varhain saivat kuulijoita ja seuraajia nikolaiitat ja ne, jotka edustivat Bileamin oppeja. Jopa eräs naisprofeetta Isebel nousi esiin opettajana ja johti harhaan Hänen palvelijoitaan (Ilm. 2). Lopunaikaa varten on tämä erityisesti ennalta sanottu (1. Tim. 4 ; 2. Tim. 3 mm.). Oli ja on aina saatanan tarkoitus, tuhota jumalallinen järjestys. Silti pysyy apostolien todellinen oppi selvytyksessään. Jumalan asettama perustus, jolle seurakunta rakennettiin, on kallionluja. Valitut rakennetaan pyhäksi temppeliksi, Jumalan ilmestyspaikaksi Hengessä (1. Piet. 2,5-10). Loppuun mennessä on todellinen seurakunta oleva elävän Jumalan huone, totuuden pylväs ja perustus (1. Tim. 3,15).

2. Kor. 6, jakeesta 14, lukuun 7, jakeeseen 1, kysytään meiltä : „*...sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä ? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä ?*” jne. Mitä yhteistä on Jumalan Sanalla saatanan tulkinnan kanssa? Joko me muodostamme jäseninä Herran ruumiin, Jumalan temppelin, tai uskonnollisen yhdistyksen, joka on verrattavissa saatanan synagoogaan (Ilm. 2,8-11). Me uskomme joko Sanan tai tulkinnat.

Herramme puhuu omilleen : „*Te olette puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.*” (Joh. 15,3). Joka pysyy Sanassa, pysyy Jumalassa. Joka kietoutuu tulkintoihin, hän on saatanan vanki. Sen tähden Paavali on kirjoittanut, että sellaisten ihmisten täytyy vapautua paholaisen pauloista, päästäkseen pois tekemästä vihollisen tahtoa (2. Tim. 2,26). Loppuun saakka ovat todelliset Jumalan palvelijat tuova puhdasta ruokaa, nimittäin

paljastettua Sanaa Herran pöydälle (Matt. 24,45-47). Jes. 28,8 : ssa on toisaalta puhe pöydistä, jotka „...ovat oksennusta ja saastaa täynnä – ei ole puhdasta paikkaa !“ Sitten kuuluu kehoitus: „Tässä on lepo; antakaa väsyneen levätä, tässä on levähdyspaikka“. Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla.“ (Jae 12). Tämän tärkeän ajatuksen virvoittumisesta apostoli Pietari on tuonut Apt. 3,19-21: sää, nimittäin että Jeesus pysyy taivaassa, kunnes virvoituksen aika, hengellinen virvoittaminen, myöhäissade tulee, kun kaikki on taas tuotu oikeaan tilaan. Vain todellisessa uskossa ja kuuliaisuudessa Jumalan tahdossa saavutamme päämäärän. Jumalallinen sanoma saarnattiin veli Branhamin suun kautta uudestaan ja kristallinkirkkaana, jotta morsian valmistetaan sitä hetkeä varten, jolloin Ylkä tulee takaisin. Minä uskon veli Branhamin kutsumiseen ja lähettämiseen. Uskon hänen Raamatulle uskolliseen sananjulistukseen. Uskon jokaiseen paljastamiseen, jonka hän Jumalan Hengen kautta sai seurakuntaa varten. Uskon, että hän oli luvattu profeetta, jonka piti tuleman ennen kauheaa Herran päivää. Uskon, että hänelle uskottu sanoma edeltää Kristuksen toista tulemusta. En kuitenkaan usko yhtään ainoaa tulkintaa, joita monet asettavat sisään hänen ilmauksiinsa. Kaikissa julkaisuissa menneen neljänkymmenen vuoden aikana olen puolustanut veli Branhamin palvelustehtävää ja antanut sille, sille kuuluvan arvon. Sen olen tehnyt myös kaikissa puheissa kaikkialla maailmassa. Ensimmäisestä kirjastani 'Usko ainoastaan, näin sanoo Herra, jossa olen tuonut esiin veli Branhamin palvelustehtävän raamatullisesta näkökulmasta, on vuosien kuluessa yksin englannin kielellä lähetetty yli kaksisataatuhatta kappaletta kaikkialle maailmaan.

Heti ensimmäisessä kokouksessa 1955, kun kuulin veli Branhamin saarnaavan, sain tunnistaa, että hän on Jumalan lähettämä mies. Olen kokenut, ettei Hebr. 13,8 ollut kirjoitettuna vain sanoina puhujakorokkeen yläpuolella, vaan että ylösnoussut Herra on tehnyt itsensä tiettäväksi puhujakorokkeella samana eilen, tänään ja samana iankaikkisesti. Olen ollut virheettömän profeettallisen palvelustehtävän silminnäkijä ja korvinkuulija todistaja. Syvällä kiitollisuudella muistelen ensimmäistä tervehtimistä 15. elokuuta 1955 ja muita tapaamisia tämän Jumalan miehen kanssa. Keskustelussa 11. kesäkuuta 1958 kysyin siitä erosta, jonka huomasin hänen ja muiden evankelistojen välillä, jotka olivat tulleet 'Voice of Healing'-konferenssiin Dallasiin, Texasiin. Vastaus kuului : 'Minulla on sanoma tuotavana'. Tämän keskustelun lopulla hän sanoi : 'Veli Frank, sinä olet palaava tämän sanoman kanssa Saksaan.'

Ikuisesti uskollinen Jumala on sen niin määrännyt, että minun täytyy Hänen tahdossaan jakaa ruokaa Hänen kansalleen. Jumala on johtanut myös sen, että sain kaikki veli Branhamin saarnat lähetettynä. Hänen kotiinmenoonsa, joulukuussa 1965, asti olin 10 vuotta yhteydessä häneen ja hänen palvelustehtävänsä niin, kuin ei todennäköisesti kukaan muu maan päällä. Minun täytyi varastoida kallisarvoista hengellistä ruokaa, kunnes se tuli jakaa. Olen kääntänyt hänen saarnansa saksan kielelle ja siten antanut eteenpäin Jumalan kansalle hengellistä ruokaa. Olen samoin huolehtinut, että ne käännetään edelleen monille muille kielille.

Koska en itse ole vaikuttanut siihen mitenkään, vaan Herra on katsonut minut arvolliseksi viemään paljastettua Sanaa kaikkeen maailmaan, annan Hänelle yksin kunnian. Ei kutsuminen eikä lähettäminen ollut minun päätökseni – se oli Jumalan tahto, että minä annan eteenpäin viimeistä sanomaa, niin eteenpäin, kuin olen sen saanut Herralta. Kaikissa maanosissa, kaikissa maapallon maissa, missä ikuisesti uskollinen Jumala on voinut käyttää minua puhetorvena, on ihmisiä, jotka ovat kiitollisena vastaanottaneet Hänen Sanansa ja ovat pysyneet uskollisina Herralle Jeesukselle tähän päivään asti.

Kiitän Jumalaa veljistä, jotka pitävät kiinni Sanan totuudesta, ja kannan tuskaa kaikista, jotka ovat langenneet omien tulkintojensa ja sen uhriksi, mitä muut sanovat. Kuitenkin vielä on

armonaika ja kaikilla on mahdollisuus jättää harhatie ja antaa liittää itsensä Jumalan tahtoon Jumalan Sanan mukaisesti (Jaak. 5,19-20).

Myös tänä vuonna olen voinut tehdä kuukausittaiset matkani kaikkialle maailmaan. Tuhannet ovat kuulleet Sanan, ja palvelevat veljet ovat tulleet erityisesti vahvistetuiksi. Voitaisiin kertoa paljon, mitä Jumala tekee.

Olemme Jumalalle kiitollisia myös siitä, että kokouksissamme jokaisen kuukauden ensimmäisenä viikonloppuna täällä lähetyskeskuksessa on ollut niin paljon kävijöitä. Uskovat tulevat koko Euroopasta ja kaikkialta maailmasta. Puheet käännetään samanaikaisesti 12 kielelle, niin että todella kaikki läsnäolijat voivat seurata saarna. Internet-välitys menee seitsemällä kielellä koko maailmaan. Erityisen kiitollisia olemme vanhimmistamme paikallisessa seurakunnassa, veli Leonhard Russista ja veli Paul Schmidistä. Olemme kaikki vanhentuneet, kuitenkin Herra lahjoittaa päivittäin uutta voimaa palvelustehtävään. Samoin arvostamme myös kaikkia muita veljiä eri kaupungeissa ja maissa, jotka vievät Jumalan Sanaa ja julistavat Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme iankaikkisesti pätevää evankeliumia.

Veljille ja sisarille, jotka toimivat täällä lähetyskeskuksen toimistossa, kirjapainossa, työstämisessä ja lähettämisessä, haluaisin tässä kohdin lausua sydämellisen kiitokseni, samoin veljille, jotka ovat vastuullisia Internet-välityksestä ja televisiolähetyksistä, joita näytetään eri maissa. Voimme oikeutetusti sanoa, että Jumala on huolehtinut kaikesta ja antanut kaikki lahjat, niin että tehtävä voidaan toteuttaa paikallisesti ja maailmanlaajuisesti.

Tässä yhteydessä haluaisin kiittää myös teitä kaikkia sydämestäni, jotka saatatte rukouksillanne ja tuelle lahjoituksillanne tätä lähetystyötä, joka on suoraan sidottu Jumalan pelastussuunnitelmaan. Kuten on tiedossa, lähetämme kaiken kirjallisuuden, kaikki kasetit, CD:t ja DVD:t, periaatteessa kaiken jokaisella kielellä ilmaiseksi koko maailmaan.

Jokainen ei voi toimia täällä lähetyskeskuksessa, jokainen ei voi kuulua paikalliseen seurakuntaan, kuitenkin kaikki voivat kuulua esikoisten seurakuntaan, missä he sitten elävätkään, ja kaikilla voi olla osallisuus Jumalan valtakunnan siunattuun työhön. Uskomme vakuuttuneina, perustuneina Pyhille Kirjoituksille, että me nyt koemme kaikkein viimeisimmän osan pelastushistoriasta. Jumalallinen sanoma ei palaa tyhjänä takaisin, vaan saa aikaan sen, mitä varten se lähetettiin. Olemme Jumalalle kiitollisia siitä, mitä Hän parhaillaan tekee, ja odotamme lopullista Jumalan vaikutusta aina täydellistämiseen asti, kun me pääsemme uskosta näkemiseen. Se on tapahtuva Jumalan Sanan mukaisesti kaikille, jotka löydetään uskonkuuliaisuudessa.

Vuodelle 2007 toivotan teille kaikille Jumalan runsasta siunausta. Tulkoon siitä riemuvuosi meille kaikille, niin että me saavutamme laillisen hengellisen omaisuutemme. Muistakaa minua rukouksissanne : *„totuuden tähden, joka pysyvästi asuu meissä ja on oleva keskuudessamme iankaikkisesti.“*

Jumalan tehtävässä toimien

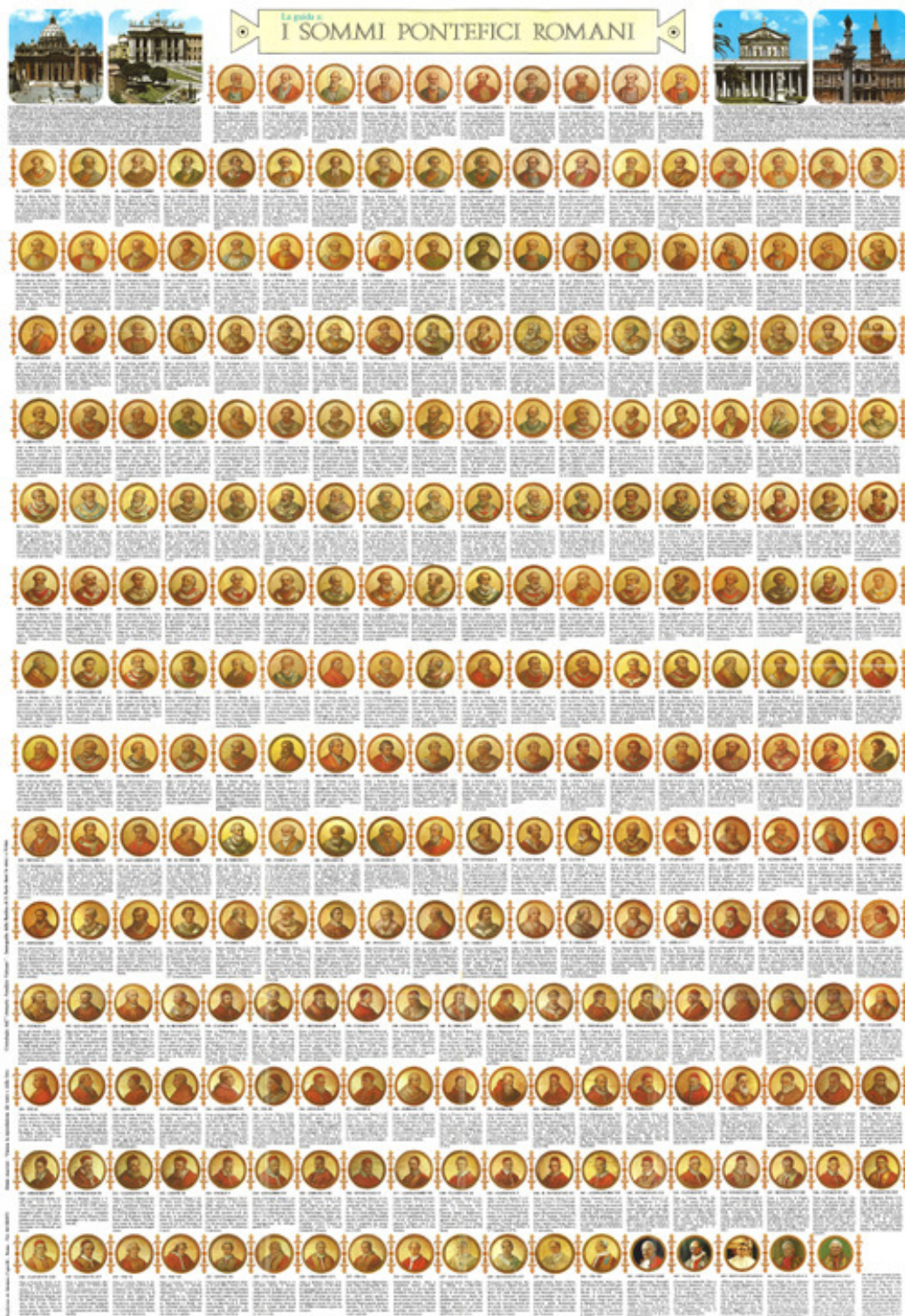
Bro. Frank

Alkuperäiskuvaa, ylikuonnollinen valo veli Branhamin pään yläpuolella, pidin kädessäni 18. joulukuuta 1969 Washingtonissa taidegalleriassa Constitution Avenuella. Veli Branham oli toistuvasti maininnut, että se on siellä esillä. Dr. George J. Lacy, kyseenalaisten dokumenttien valantehnyt tutkija, oli tutkinut negatiivin tieteellisesti ja oli todennut sen aidoksi. Tämä valo tuli rukoiltaessa sairaiden puolesta kulloinkin sen henkilön yläpuolelle, jonka puolesta veli Branhamin tuli rukoilla, ja hänelle näytettiin näyssä kaikki, mikä koski tätä henkilöä. Se oli ainutlaatuista ja ylikuonnollista hänen palvelustehtävässään. Olen uskonut, mitä veli Branham sanoi, halusin kuitenkin koskettaa sitä kädelläni, niin kuin Tuomas aikoinaan ja voidakseni todistaa niin kuin Johannes aikoinaan : „ *Mitä minun silmäni ovat nähneet ja minun käteni koskettaneet...*”.

Veli Branhamin saarnoista otetaan jatkuvasti jälkipainoksia ja niitä lähdetetään. Myöskin Zürichissä ne ovat valmiina jokaista varten kirjapöydällä. Minä teen, niin kuin Herra itse on minua käskenyt : Ensiksi minä saarnaan Jumalan Sanan, toiseksi minä asetan veli Branhamin saarnat ilman kommentteja ja ilmaiseksi kaikkien käyttöön. Suuri jälkikysyntä osoittaa, että Sanoma yhä vielä on ajankohtainen. Yhtä tärkeä on Jumalan Sanan julistus. Molemmat kuuluvat yhteen ja muodostavat ykseyden. Ei milloinkaan aikaisemmin ole paljastettu koko Jumalan pelastusneuvopäätöstä niin selvästi ja laajasti ja tuotu esiin. Me muistamme myös Sanan, jonka apostol i Pietari on jättänyt meille : „...*sitä vahvempi on nyt meille profeetallinen Sana...*”, ja samoin : „...*ja he pysyivät apostolien opissa, yhteydessä, mursivat leipää keskenänsä ja olivat rukouksessa.*”

Vuonna 1138, siis seitsemän julman ristiretkiäikakauden (1095-1292) puolessavälissä, ennusti irlantilainen pappi Malachi, että tuon ajan paavin, Innocentius II jälkeen tulee vielä 103 paavia, niin että ajan loppuun asti heitä olisi kaiken kaikkiaan 266. Vatikaani uskoo sen, ja sentähden aivan avoimesti heidät on julkaistu tässä 266:na julkistettuna mitalina kehyksineen. Siinä ovat kaikki paavit kuvattuina, myös Benedikt XVI. Hänen, 265. paavin, tulisi hallita, kun kaikki ikäänkuin „pyörremyrsky” kiertyy Jerusalemin ympärille, niin se kuuluu ennusteeseen. Hänet kuvataan siinä rauhanpaavina „*Gloria Oliveana*”. Hänen jälkeensä tulee tulla kaikkein viimeisimmän, joka jälleen asettaa päähänsä paavin kruunun kirjoituksineen „*Vicarius Filii Dei*”, ja jonka tulee johtaa kaikki uskonnot koko maailmanuskontojen ennustettuun apokalyptiseen ekumeniaan. Viimeinen tiara, joka valmistettiin paavi Paul VI : ta varten vuonna 1963, on Washingtonissa. Kuka ihmettelisi sitä, jos seuraava paavi tulisi USA:sta.

Näkymä runsaslukaiseen kokoukseen ensimmäisenä viikonloppuna joulukuussa 2006 Missions-Zentrumissa Krefeldissä. He tulevat idästä ja lännestä, niin kuin Herra itse on sanonut: „*Ihmiset tulevat monista maista...*” Näissä kokouksissa käsitellään raamatullisia aiheita ja myös ajan tapahtumia.